

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΘΑΙΚΩΝ

Ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός.

[Άγνωστος συγγραφέας]

Όλοι τρελλοί

Ιλισσός, Αθήνα

τχ. 7 (15 Ιουνίου 1894), σ. 9-11

ΟΛΟΙ ΤΡΕΛΛΟΙ

(Παράθεσις ἐν Παιδείᾳ)

Γραφεῖον Ἀνακριτοῦ. — Ὁ Ἀνακριτὴς, εἰς περιφανῆ φρενολόγος, εἰς ἐγκληματίας εἰσαγόμενος ὑπὸ οὗο χοροῦ υ ἀκού.

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ. — Σὰς προτεκάλεσα, φίλε τέ μου ἰατρὲ διὰ τὴν ἐξετάσῃς αὐτὸν τὸν νέον. Ἡ ὑπέθεσις του εἶνε λίαν περίπλοκος; ἐδολοφόνητε μίαν γραίαν καὶ κατόπιν τὴν ἐλήτευσαι. Δὲν ἐνωθῶ ἀπολύτως τίποτε, ἐκείνη δὲ τὸ ὑποῖον μὲ τυγχίξει περισσότερο ἐἴνε ὅτι αὐτὸς ὁ ἄλλιος ἀνομολόγησε τὰ πάντα. Εὐρίσκατε φυσικὸν τὸ τοιοῦτο;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Οὐδὲν τὸ φυσικὸν ὑπάρχει εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην. (Πρὸς τὸν ἐγκληματίαν) Δειξέ μου τὴν γλώσσάν σου φίλε μου. (Ὁ ἐγκληματίας δεικνύει τὴν γλώσσαν του) Ἄ! ἦ! ἰδοὺ γλῶσσα ἐμφανίζουσα πραγματικῶς ὅτι παρυστόμεθα πρὸ παθολογικοῦ φαινομένου ἐκ τῶν μάλιστα περιέργων. Ἄλλ' ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἄς μεταβῶμεν ἐν πρώτοις τὰ συμπτώματα. Ἐλέγουν λοιπὸν, φίλε μου, ὅτι ἐκφαίεσ μίαν γυναικα ἀραιὰ ἡλικιωμένην.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. — Μάλιστα, τὸ ἡμολογῶ, ἀλλ' ἄς μ' ἀφίσουν ἐπὶ τέλος ἤτοιχον.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Ὅπιστον πολῦτοιμοί εἶνε αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἀσθενῶν! Ἄς μὲ ἀφίσουν ἡσυχον. (Μετρίχως). Μὴ ταράττεσαι, φίλε μου, μὴν ἐξάπτεσαι, καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ σὲ θεραπεύσωμεν. Λοιπὸν, ἀφοῦ ἐδολοφόνητες ἐκείνην τὴν γυναικα, τί ἔκαμες;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. — Μὰ πρέπει νὰ τὸ εἰπῶ ἕκαστὸ φορὰς τῆς ἐπιθρα τὰ χροῖματά της.

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ (πρὸς τὸν φρενολόγον). — Τί σὰς ἔλεγα; Ἀνομολογεῖ τὰ πάντα εἶνε ἀκατανόητον!

Ο ΦΙΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Ἀγαθὲ με νὰ ἐξακολούθῃω τὴν ἐξέτασιν. (Ἐξετάζει τὸν σφυγμὸν τοῦ ἐγκληματίου). Δὲν ὑπερέβαινε κ' ἔποτε ἀπὸ πονακέρηλον;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. — Ἄρμιά φορὰ, ὅταν παραπιδῶ.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Τὸ ὑπέθετον Ἐνοχλήσεις εἰς τὸν στόμαχον;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. — Τὸ πρῶτ. σιγνῶ.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Κολά! Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα τὸ κρανίον. Σκύψε, φίλε μου, μὴ φοβῆσαι, δὲν τοῦ κίνησιν τίποτε. (Ἐφαίει τὸ τριχῶδες μέρος τοῦ κῆρι ἀνακριτῆ. βλέπετε αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀνομαλίαν! Λοιπὸν! εἰκόζω καὶ βεβαιῶ ἐν ἀνάγκῃ δὲ στοιχηματίζω σίονδῆποτε ποσόν, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχει τελεία σύμφοσις μεταξὺ τοῦ μυελῶ καὶ τοῦ κρανίου καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, ὁ παλληκαρῆς αὐτὸς, ὅτε εἴρηαι ν' ἀποπλανήσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐπιστήμην διὰ γελῶτων καταθέσεων, εἶνε ὁ μᾶλλον ἀνεύθυνος τῶν πράξεῶν του ἄνθρωπος ὅστις ὑπῆρξε ποτε. (Σοβαρῶς πρὸς τὸν ἐγκληματίαν). Δὲν ἀπατοῦν τὸν ἰατρὸν, κύριε! (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). Ἄλλως τε, ἔφορα με; ἐμοῦ τὴν σιλήην μου καὶ δόναμαι, ἂν τὸ ἐπιτρέψῃς, νὰ σὰς ἀποδείξω τὸ ἀληθὲς τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου διὰ μίας ἀπλῆς ὁπίης, ἣν τέλω ἀνοίξει εἰς τὴν κρανικαίην χώραν. (Ἐξάγει τὴν σιλήην του).

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ (ὀπισθοχοροῦν). — Ἄ! ὄχι. Λοιπὸν ὄλ' αὐτά: Εἶμαι ἔνοχος, ἡμολογῶ τὰ πάντα, εἶνε εὐχαριστημένος;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (παρατηροῦν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον). — Καὶ τολμῆς νὰ βεβαιώσῃς ἐνώπιόν μου ὅτι καθ' ἣν στιγμήν ἐδολοφόνητες τὸ θῆμά σου, εἴχες τὴν συναίσθησιν τῆς πράξεώς σου;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. — Βεβαιότατα.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Ἀδὲ νὰ τὰ πωλῃς εἰς ἄλλους, φίλε μου, ὄχι εἰς ἐμέ. (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). Σπανίως εἶδον σύμπτωμα παραφροσύνης τῶτον ἐνδοθευμένης.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ. Εἶμαι τρελλός; Ἐγώ;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. — Διὰ δέξιμον, παλληκαρῆ μου. (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). Ἦδῃ, κύριε ἀνα-

20/322

κριτά, θά ἀποληθῶμεν περὶ τῶν κληρονομικῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα ἐνέχουσιν ὕψιστον ἐνδιεφύρον. Δὲν ὑπάρχει, οὕτως εἰπεῖν, παράδειγμα παράρρονος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν οἰκογένειαν νὰ μὴ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι. Σεις οἱ δικαστικοὶ ἐρωτᾶτε τοὺς ἐνόχους: "Τί ἔκαμαν τὴν θείνα ἢ τὴν θείνα νόκια;" "Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ σοφοὶ ἀναζητούμεν τὰ πειστήριά μας εἰς τὰ σκότη τοῦ παρελθόντος. (Διτρεφόμενος πρὸς τὸν ἐγκληματίαν) Θά σοῦ κάμω μίαν ἐρώτησιν, καὶ πρότεξέ καλά εἰς ὅτι θά μοῦ ἀπαντήσης.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Σὰς ἀκούω.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ. Τί ἔκαμαν οἱ προπάτορές σου περὶ τὰ μέτα τοῦ δεκάτου ὡρῶου αἰῶνα; Μὴ ταράττεσαι, καὶ, πρὸ πάντων, μὴ ζητήτης νὰ ἐπικαλεσθῆς τὸ νομικὸν ἄλλοθι.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Περὶ τὰ μέτα;...

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—"Ἦσαν τρελλοί, ἔ; δὲν ἔχει ἔγωγ;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ βεβαιώσω.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Λοιπὸν ἐννοεῖς καὶ καλά νὰ μὲ πείτης, ἐμὲ τὸν ἐπιστήμονα, ὅτι ὁ προπάππος τοῦ πατρός σου δὲν ἦτο τρελλός;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Χμ!

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—"Ἦ ὁ πάππος τοῦ πατρός σου;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Τί νὰ σὰς εἰπῶ....

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—"Ἦ αὐτὸς ὁ πάππος σου καὶ ἕως καὶ ὁ πατὴρ σου; "Ἀκουσε: δὲν σοῦ ζητῶ μεγάλα πράγματα... ὁμολόγητε ἀπλῶς ὅτι ὁ θείος σου ἦτο τρελλός... μόνον ὁ θεῖός σου... ἢ ὁ ἐξ' ἀδελφός σου, ἢ ἡ θεία σου.. "Ε! ἔ! σιωπᾶς; λοιπὸν ἦτο πραγματικῶς τρελλή ἢ θεία σου;

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Δὲν ἔμπορῶ νὰ σὰς εἰπῶ τέτοιον πρᾶγμα: ἐγὼ εἶμαι νόθος, δὲν ἐγνώριζα οἰκογένειαν.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Θριαμβευτικῶς). "Ε, βέβαια! ὅλα ἐξηγῶνται τώρα.... Νόθος! οὐδέποτε ἀνέμενον τοιοῦτο λαμπρὸν ἀποτέλεσμα. Ἦτο γὰρ ὁ πατὴρ σου ἦτο τρελλός καὶ ἕως καὶ ὁ πατὴρ τοῦ πατρός σου.. (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). Δὲν εἶνε διόλου παράδοξον νὰ ὑπῆρχον παράρρονες εἰς αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν. (Πρὸς τὸν ἐγκληματίαν). Ἐμπρός, ἐμπρός, φίλε μου! θά ἔλθῃς μαζί μου θά σὲ θεραπεύσωμεν.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Στὴ φυλακή;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Καθόλου! Εἰς τὸ θεραπευτήριόν μου (θὰ σὲ βάλωμεν εἰς ἓν δωμάτιον, τὸ ὁποῖον βλέπει εἰς ἓνα μεγάλον κήπον. Θὰ ἔχῃς περιποίησιν λαμπράν...)

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—Δὲν θὰ μὲ κόψουν;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Ἐπιπλήττων αὐτὸν μειλιχίως).—Τί εἶνε αὐτὰ ὅπου λέγεις; Μὴ βάλῃς τοιαύτας ἰδέας εἰς τὸν νοῦν σου! (θὰ ἦσαι ἐκεῖ ὡς ἐάν ἦτρον καὶ εἰς τὸ σπῆτι σου.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—(θὰ μὲ τρέφουν;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Δύο φαγητὰ τὴν ἡμέραν τὸ πρωῖ ἀγὰ μάλιστα καὶ μίαν μπριζόλαν τὸ βράδυ κρέας, χορταρικά καὶ ἓνα δακτυλάκι κρασί εἰς ἓνα ποτήρι νερό.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.—"Ἄ! μὰ τότε καὶ ἐγὼ τὸ πιστεύω πῶς εἶμαι τρελλός! Ζήτω ὁ κῆρ γιαντρός!

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Ἀπομαύσων ἐν δάκρυ).—Ἦτωχὲ νῆε!

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ.—Θαυμάσια! "Ἄλλ' ἀφοῦ ἅπαξ εἶσθε ἐδῶ ἱατρεῖ, θά σὰς συμβουλεύω καὶ ἐπὶ μιάς ἄλλῃς ὑποθέσεως. Φαντασθῆτε ὅτι συνέλθον πρὸ ἁλίγου τὸν ταμίαν ἐνὸς μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου, ὅστις πρὸ ἁλίγων μηνῶν εἶχε δραπετεύσει εἰς Βρυξέλλας συναπάγων καὶ τὸ ταμίον. Εἶνε δὲ τοσοῦτον μᾶλλον παράδοξον τὸ γεγονός, καθόσον, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης οὐδεμίαν εἶχεν ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ μομφὴν καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ὑπάλληλος παραδειγματικῶς ἀκριβεστάτος, ὅπουσαν ἀφιστηθῶς.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Μειδιῶν). Τὸ τοιοῦτο σὰς ἐκπλήττει, διότι δὲν εἶσθε ἱατρεῖ. Εἰςέβρατε τί εἶνε ὁ ταμίης σας αὐτός;

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ.—Ταμίης καταχραστής, κατὰ πάντα πιθανότερα.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Γυφῶν τοὺς ὦμους).—Καταχραστής! Τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε καταχραστής.. "Ἄ! νομίζετε ὅτι τελειοῦσιν ὅλα, ἅμα εἴπη τις περὶ ἀνθρώπου, ὅστις κλέπτει ἐν ταμίον; "Εἶνε ταμίης καταχραστής..!

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ.—Τί εἶνε λοιπὸν τότε;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Εἶναι, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, ἄνθρωπος πάσχων ὑπὸ τῆς λεγομένης κλεπτομανίας, εἶδος παραρροῦνης, ἥπερ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑπεξαιρῆται ἀντικείμενα ἢ χρήματα καὶ νὰ τὰ πωτεῖ εἰς τὴν διατελῶν ὑπὸ τὸ κράτος ἀκατανίκητου δυνάμειος ἐχούτης τὴν ἕδραν τῆς εἰς τὴν ἐγκεφαλικὴν ἑλίκα τὴν ἀφιπταμένην τέσσαρα καὶ ἡμισυ ὀρεκατόμετρα τοῦ μετωπικοῦ ὀστέου.

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ.—Καὶ πῶς ἐξηγεῖτε αὐτὴν τὴν δραπέτευσιν εἰς Βρυξέλλας;

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Εἶνε ἰδιοτροπία τῆς κλεπτομανίας του, ἢ δυσχερεστερά πρὸς θεραπείαν. "Ἄλλως τε, δεῖξάτέ μου αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον..

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ (Πρὸς ἓνα χωροφύλακα).—Εἰσαγάγετε τὸν κατηγορούμενον

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Πρὸς τὸν εἰσαχθέντα κατηγορούμενον).—Καλημέρα, φίλε μου, καλημέρα. Τί καιρὸν κάμνει εἰς τὰς Βρυξέλλας;

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ.—Πολὺ ἀσχημον.

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν).—Κλεπτομανία σωτή. (Πρὸς τὸν κατηγορούμενον). Καὶ τί ἐκάματε τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἀφῆρέτατε; Ποῦ τὰ ἐταποθετήτατε;

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ.—Τὰ ἐξώδευτα

Ο ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΣ.—Εἰς ὄργια ἕως... (Χαμηλῆ)

τῆ φωνῇ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν) Προσέξατε καλὰ εἰς ὅ,τι θὰ ἀπαντήρη. Ἐάν εἶνε πραγματικῶς κλεπτομανής, θὰ τὰ ἔχη ἐξοδευταί εἰς ὄργια.

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ. Ὑφόντι, εἰς ὄργια.

Ο ΦΥΕΝΟΣ Γ Σ (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). —

Ἰδοῦ! Ἄλλο τώρα... Αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν τραλῶν ἔχει καὶ μεγίστην ἀπρονοησίαν. Θὰ πεισθῶμεν ἀμέσως περὶ τούτου. (Πρὸς τὸν κατηγορούμενον). Τοῦλάχιστον ἐσκέφθητε νὰ βάλητε κἄτι τι κατὰ μέρος διὰ τὴν θεραπείαν σας;

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ (Ἐκπληκτος). -- Διὰ τὴν θεραπείαν μου; δὲν ἐννοῶ...

Ο ΦΥΕΝΟΣ Δ Ο Σ. — Οὐδὲ κἄν ἐσκέφθη περὶ τούτου ὁ δειλῆς! Εὐτυχῶς, φίλε μου, ἐπέστατε εἰς τὰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης καὶ θὰ θεραπευθῆτε δωρεάν. (Πρὸς τὸν ἀνακριτὴν). Θὰ τὸν παραλάβω μετὰ τοῦ ἄλλου καὶ θὰ τοὺς τοποθετήσω εἰς δύο γειτνιαζόντα δωμάτια. (Θλίβων τὴν χεῖρα τοῦ κατηγορουμένου). Θὰ σὲ θεραπεύσωμεν, φίλε μου, ἀλλ' ἄλλατε φρόντιτε νὰ βάλῃς κἄτι τι κατὰ μέρος.

20/3221